

Sygn. akt II Ka 137/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Łaszczych

Sędziowie: SSO Magdalena Dąbrowska

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Marlena Achcińska

Przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 r.

sprawy **L. S.**

oskarżonego z art. 286§1kk;

na skutek apelacji oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej

z dnia 28 stycznia 2014r. w sprawie sygn. akt. II K775/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że kwotę opłaty zasadzoną od oskarżonego w pkt IV wyroku ustala na 120 (sto dwadzieścia) złotych,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt II Ka 137/14

UZASADNIENIE

L. S. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 5 marca 2013 r. w K. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1430 zł. G. R. wprowadzając go w błąd co do zamiaru sprzedaży telefonu komórkowego marki S. (...) za pośrednictwem portalu internetowego aukcji allegro,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

Wyrokiem zaocznym z dnia 28 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej:

I. uznał oskarżonego L. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego L. S. środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. r. kwoty 1430 (jeden tysiąc czterysta trzydzieści złotych),

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł. tytułem opłaty oraz kwotę 470 zł. tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Powyższy wyrok w całości apelacją zaskarżył oskarżony, zarzucając mu brak pełnego rozpoznania całej sprawy.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jedynie w marginalnym stopniu zasługiwała na uwzględnienie, a to jedynie w części rozstrzygnięcia co do wysokości opłaty zasądzonej na rzecz Skarbu Państwa. Gdyby nie to uchybienie Sądu Rejonowego, skutkujące rozstrzygnięciem o charakterze reformatoryjnym, apelacja oskarżonego byłaby bezzasadna w stopniu oczywistym. Pomimo pomyłki w ustaleniu wysokości opłaty, wniosek oskarżonego zawarty w apelacji o uchylenie wyroku nie został uwzględniony.

Skarżący nie sprecyzował jakie zarzuty stawia rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, ogólnikowo wskazując, brak rozstrzygnięcia całej sprawy. Uznać zatem należało, że skarżący kwestionuje całość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego tak w zakresie winy jak też będących konsekwencją uznania jego winy przyjętych rozwiązań penalnych.

Aby można było uwzględnić wniosek oskarżonego o uchylenie zaskarżonego wyroku, należałoby skutecznie wykazać niewywiązanie się przez Sąd Rejonowy z podstawowych obowiązków spoczywających na sędzi rozpoznającym sprawę poddaną jego osądowi. Do podstawowych, obowiązków Sądu meriti zaliczyć w szczególności wypada przeprowadzenie wszelkich dowodów pozwalających na ustalenie prawdy materialnej oraz potrzebnych do wyjaśnienia istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia o winie osoby oskarżonej. Kolejny z obowiązków sprowadza się do prawidłowej oceny całokształtu powyższych okoliczności, gdyż podstawę wyroku może stanowić jedynie całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, przy czym w uzasadnieniu wyroku sąd ma obowiązek wskazać, jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Na sądzie orzekającym ciąży również obowiązek badania i uwzględniania w toku procesu okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego, a korzystając z prawa swobodnej oceny dowodów, przekonanie co do winy w zakresie przypisanych czynów, powinien logicznie i przekonująco uzasadnić (tak słusznie Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 września 2009 r., sygn. II AKa 181/09, KZS 2010/4/44).

Stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy po prawidłowym przeprowadzeniu przewodu sądowego, poddał zgromadzony materiał dowodowy wnikliwej analizie, a tok rozumowania związany z jego oceną zaprezentował w klarownym i wyczerpującym uzasadnieniu.

Kontrola instancyjna nie wykazała, aby Sąd I instancji wyrokując w przedmiotowej sprawie dopuścił się naruszenia zasady obiektywizmu i zasady swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji omówił i ustosunkował się do wszystkich dowodów. Ocena dowodów uwzględnia wzajemne ich odniesienia. Respektuje dyrektywy zawarte w art. 7 k.p.k. Ocena dokonana przez Sąd Rejonowy, której szczegółowy wyraz znalazł odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie wykracza poza swobodną ocenę dowodów i jako taka pozostaje pod ochroną tego przepisu. Uzasadnienie pozwala na prześledzenie toku rozumowania Sądu Rejonowego. Sąd ten wyprowadzał i uzasadniał należyte wnioski co do wiarygodności lub nie zgromadzonych dowodów. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku ustalenia o udziale oskarżonego w zdarzeniu Sąd I instancji oparł na całokształcie materiału dowodowego w szczególności na zeznaniach pokrzywdzonego G. R. i A. K.. W pisemnych motywach wyroku Sąd meriti rozważył także na tle zebranych dowodów wyjaśnienia oskarżonego i wykazał przyczyny, dla których uznał, że w przeważającej części

jego relacja nie zasługuje na wiarę. Sąd Rejonowy wykazał dlaczego odrzucił wyjaśnienia oskarżonego. Klarownie wskazał na rozbieżności wynikające z wyjaśnień oskarżonego w zakresie rzekomego wysłania przesyłki pocztowej z wylicytowanym telefonem z zeznaniami konfrontowanego z nim świadka A. K., który stanowczo przeczył depozycjom oskarżonego, aby od niego miał otrzymać do wysłania pokrzywdzonemu przesyłkę zawierającą wylicytowany telefon. Ponadto Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił okoliczności zawarcia transakcji sprzedaży na aukcji Allegro przedmiotowego telefonu komórkowego marki S.. Wykazał działania oskarżonego, który zwodził pokrzywdzonego, twierdząc najpierw, że nie otrzymał pieniędzy za wylicytowany towar, później wskazując na rzekome różnorakie przeszkody w wysłaniu telefonu na adres pokrzywdzonego G. R.. Sąd Rejonowy poczynił również na k. 4 uzasadnienia prawidłowe ustalenia co do zamiaru niewywiązania się przez oskarżonego z przyjętego zobowiązania, jaki towarzyszył oskarżonemu w chwili zawierania za pośrednictwem portalu Allegro z pokrzywdzonym umowy sprzedaży telefonu.

Ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego Sąd prawidłowo i nie zostały skutecznie podważone.

Przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu również nie budzi zastrzeżeń.

Sąd Odwoławczy nie ma też zastrzeżeń co do rodzaju i wysokości wymierzonej oskarżonemu kary zasadniczej. Orzeczona kara w żaden sposób nie może być uznana za rażąco niewspółmierną w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Wymierzona kara odpowiada dyrektywom zawartym w art. 53 k.k, jest karą w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Sąd meriti na k.5-6 uzasadnienia wskazał na wszystkie okoliczności, które należało rozważyć przy wymiarze kary. Sąd Okręgowy podzielił w tym zakresie stanowisko Sądu Rejonowego. Podobnie rozstrzygnięcie w zakresie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody zostało prawidłowo uzasadnione i Sąd Okręgowy w pełni je akceptuje.

Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok jedynie w zakresie wysokości opłaty zasądzonej od oskarżonego. Ponieważ Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonego karę 6 miesięcy pozbawienia wolności zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) skazany w I instancji obowiązany jest uiścić opłatę w wypadku skazania na karę do 6 miesięcy pozbawienia wolności w wysokości 120 złotych a nie 180 zł jak wynika z rozstrzygnięcia w pkt IV. Wyroku.

Orzeczenie o kosztach sądowych Sąd Okręgowy wydał w oparciu o art. 636§ 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. nr 49 poz. 223 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.